

בקשה להגדלת היקף עמודי כתב הבר"ע

בית המשפט העליון

רע"א 6818/21

ברח אילן קירשנבאום נ. נציגות הבית המשותף
תאריך הגשה: 12/10/21

בבית המשפט העליון

אילן קירשנבאום

המערער :

- נגד -

המשיבים :

1. נציגות הבית המשותף ברחוב בזל 43, תל-אביב

2. אבי (אביגדור) טל

3. הניה גודס

4. יורם רוזנבאום המנוח (לא יוצג בהליך קמא)

5. רבקה נאמן המנוחה

6. רבקה בן משה

7. יוסף פינסקר המנוח

8. אורית מוזס

(ללא משגב 4) ע"י ב"כ עו"ד אריה לוי, מנחם בגין 11 ר"ג
טל' 03-6245544 פקס 03-6245545

9. אלכסנדר פרידמן

ע"י ב"כ עו"ד ארז טננבוים
רח' מיקוניס 3 ת"א, טל' 03-6887203 פקס 03-6887504

מבוקש מביהמ"ש הנכבד לאפשר לי להגיש את כתב בקשת הרשנה לערער והערעור המוגש במקביל בהיקף של 22 עמ' ע"פ תקנה 176(ב) לתקנות סד"א החדשות-2018 (להלן: התקנות).

כל ההפניות בבקשה זאת הן לנספחים שצורפו לכתב הבר"ע.

הפניה לנספח X תעשה ע"י "N/M", והפניה לנספח N של נספח M תעשה ע"י "N/M".

הנספחים עצמם אינם מצורפים כי הם כבר בתיק במסגרת נספחי הבר"ע, ומפאת חיסכון בנייר שהוא ע"פ ע"א 122/21-ג' עורב טכנולוגיות בע"מ נ' פקיד שומה חולון (28.2.21) מתכליות הגבלת העמודים שבתקנות סד"א החדשות-2018, אך כל הטענות והנימוקים שבהם נכללות בהליך זה כדין. אולם אם נדרש היה לצרף את הנספחים גם לבקשה כאן, מבוקש לאפשר לי להוסיפם, ובלבד שהבקשה לא תידחה מטעם זה בלבד.

גוף הבקשה : נימוקי הבקשה ב-5 העמודים הבאים.

מצורף תצהיר תומך.

בית המשפט העליון
אני מאשר/ת
שהעתק זה נכון ומתאים למקור
תאריך 12/10/21 (5) מזכירות משית

הנימוקים ע"פ החלטות כב' הרשם רון גולדשטיין מביחמ"ש העליון ופסה"ד של כב' השי' מינץ עליהם נודע לי רק לפני ימים ספורים, בש"א 433/21 לוי נ' לוי ואח', להלן: מקרה לוי, רע"א 5257/21 SKS LLC נ' עמיטק בע"מ, להלן: מקרה SKS, ע"א 122/21 ג' עורב בע"מ נ' פקיד שומה חולון, להלן: מקרה עורב.

מדובר בשופטת במינוי "עמית" שמשתכרת 166 ₪ על כל ההליך כולל הכל (סעי' 61 לבר"ע). מהתנהלותה בהליך ובדיון (נ/3) עולה בבירור ובמובהק שהשי' (עמיתה) דותן לא קראה דבר חוץ מאשר את פס"ד ערכאת קמא, ולא ידעה את העובדות, הטענות, הנימוקים ואת הפסיקה שהיוו את הבסיס-של-הבסיס של הערעור, ולא ידעה כלל בדיון על מה מדובר ונראה היה בבירור שהיא לומדת את ההליך בדיון - להלן "חזקת מחלל הקריאה והבקיאות".

חזקת מחלל הקריאה והבקיאות מפורטת ומוכחת בסעי' 54 ובמיוחד בסעי' 55 (!) לבר"ע לרבות נ/24, וכן בסעי' 19, 25, 56, 64, 65, 73, 76, 80, 90, 91, 112, 113, 114, 134-119 (ויש עוד).

למשל, השי' (עמיתה) דותן לא ידעה בכלל על הפסיקה שציטטתי בהרחבה בכתב הערעור ובעיקרי הטיעון כולל בדיון עצמו, למשל פס"ד גוטליב ופס"ד חברת חשמל, ושהיו מאבני היסוד של הערעור, וגם לא את תקן 1004 (ראו פרק י"ד והפרקטיקה למדידת רעש מעלית ותקן 1004 חלק 3, בידוד אקוסטי בבנייני מגורים: רעש ממעליות, סעי' 49-40), שגם הוא בבסיס הערעור, ושאלה שאלות כל כך בסיסיות (נ/3) שהתשובות להן הן הבסיס-של-הבסיס של כתב הערעור ועיקרי הטיעון ומופיעות בהן אפילו מספר פעמים (אנא קראו את סעי' 55-56 לבר"ע), וקריאה בבירור שהיא לומדת את הערעור בדיון, ממש כמו את ע"ר-50439-04-19 קירשנבאום נ' נציגות הבית בזל 43 ת"א ואח' (נ/25), שכן כל שידעה היה רק מהכתוב בפס"ד קמא, שכן ברור שלא תעשה מלאכת שיפוט מינמלית וכדין בעבור שכר של 166 ש"ח לכל הערעור. אפילו עו"ד טננבוים, ב"כ משיב 9, התקשר אלי זמן קצר לאחר שחזרתי הביתה מהדיון ואמר לי שהיא לא קראה את פס"ד גוטליב וכי יש צדק בדבריי. ראו תצהירי נ/24.

השי' (עמיתה) דותן הגיעה לדיון, שהתברר כמויטר, בפגועה תחילה ומראש לדחות את הערעור, ועם פס"ד מוכן מראש שהוא העתקה ושכתוב וניסוחים קצת אחרים (ולעיתים אפילו זה לא) של חלקים ספורדיים מפס"ד קמא לפסה"ד בערעור, וכל זאת עם דעה "נעולה" בפה"ת "משחק מכור", כמפורט ומוכח בכתב הבר"ע. למשל, אך לא רק, סעי' 144, 153 לבר"ע. ברור שהשי' (עמיתה) דותן לא תקרא בשביל 166 ₪ כשהיא בכלל בגמלאות ובמשרה חלקית של יום בשבוע, את כתב הערעור, עיקרי הטיעון מטעמי הפנייתיהם, ותיק המוצגים, והבקשה לקבלת ראיות נוספות ונספחיהם מהבקשה המקורית ואת תגובות הצדדים שכנגד ואת תשובתי, ועיקרי הטיעון של הצדדים שכנגד - 7/ ונספחי 5/ 8/ 9/ 10/ 11/ 12/ 13/ 14/ 16/ מ/ 27/ מ/ 28/ מ/ 29/ מ/ 30/ ואת תצהיר העדות הראשית ונתוני המדידה שצורפו כבקשה נוספת, (נ/28), כי קבעה שהבקשה לקבלת הראיות הנוספות תידון בדיון והיה צורך שיהיו בפניה בדיון.

ברגיל, ובתיק מורכב כזה, השופט קורא את כתב הטענות והבי-דין שמפורטים בסעי' הקודם, ובמיוחד את הבקשה לקבלת ראיות נוספות בערעור שהיא העיקרית בתיק כשהשי' (עמיתה) דותן עצמה קבעה שנימוקיה מהווים חלק מנימוקי הערעור (נ/2, עמ' 2 ש' 3-2), מתכוון ומגיע לדיון עם שאלות מוכנות לעניינים לא ברורים, כותב פרוטוקול בדיון, ואח"כ יושב בלשכתו וכותב פס"ד מסודר ומנומק המציין את הבסיס העובדתי, טענות הצדדים, עורך דיון מסודר בטענות הצדדים ומכריע ע"ס מכלול הנתונים.

אך בעניינינו, לא התקיים אף לא אחד מאלו, השופטת אפילו לא קיימה פרוטוקול מוקלד, שכן היה גורם להתארכות זמן הדיון עליו היא לא משתכרת, מנעה ממני להעלות את טענותי (נ/3), ונאלצתי לעיתים "להילחם בשיניים" כדי לשרבב רבע משפט, שגם אליו היא כלל לא התייחסה, ונתנה פס"ד שאין בינו לבין

טענותיי ונימוקיי בכתב ובע"פ דבר וחצי דבר. עניין העדרו של פרוטוקול מוקלד הוא בניגוד מוחלט לפסיקת ביהמ"ש העליון ע"י שני נשיאים (בתוארם אח"כ), לפיו חובה לקיים פרוטוקול מוקלד גם אם הדיון מוקלט, וברור ואף ע"פ חזקת ידיעת הדין ע"י ביהמ"ש, ושש' (עמיתה) מחוזית מאז 2002 מכירה (רע"א 2193/08 **מנורה ביטוח נ' לובטון** ורע"א 8532/14 **דחלאן נ' עיזבון המנוחה אמיתי ז"ל**).

8. כל שעשתה הש' (עמיתה) דותן היה להעתיק ולשכתב במילים קצת אחרות (ולעיתים אפילו זה לא) חלקים קצרים מפס"ד קמא להיות כפסק דינה, **תוך שהיא מעתיקה גם את טעויותיו**, ותוך שהתעלמה מכל מה טענותיי ונימוקיי בכתב ובע"פ, כך שלמעשה, ובפועל, לא היה בכלל הליך ערעור ולא ביקורת שיפוטית.
9. **ולכן, רק פירוט הסעדים שלא התקבלו בערעור, כהוראת תקנה 134(ח)(א) לקחה שלושת רבעי עמוד כי מדובר בשופטת עמיתה שמשתכרת 166 ש"ח לכל ההליך ולכן לא תבחן כלל את כלל הערעור ותדון בו.**
10. ואכן, בכל פסה"ד בערעור לא מוזכרת ולו עובדה אחת או טענה אחת מכל טענותיי בכתב שכן לא תכתוב משהו שהיא לא יודעת כי פשוט לא קראה, וטענות רבות שכתבה גם לא נכונות עובדתית, כי פשוט לא קראה את כתב הערעור ואת עיקרי הטיעון, למשל, שהנתבע 4 נמחק עוד בתחילת ההליך שעה שהאמת בכלל הפוכה, ולמרבה האבסורד הערעור הוא על זה שהוא לא נמחק בתחילת ההליך. וגם לא מטענותיי בע"פ, מהן התעלמה למרות שהזקקה שהיו רלוונטיים כי היו מענה לשאלותיה בדיון (נ/3, עמ' 2 ש' 14), והן נפלו על אוזניים ערלות, ומעבר לכך, שהתשובה מופיעה בפירוט בכתב הערעור ובעיקרי הטיעון בהיותם מרכזיים בערעור, אזי כשראתה שהתשובה שומטת את כל הקרקע מתחת לכוונתה לדחות את הערעור, התעלמה לחלוטין. כמו כן, אין בכל פסה"ד ולו ציטוט אחד של פס"ד או הלכה, למרות פסקי הדין המהותיים שציטטתי, פס"ד גוטליב ופס"ד חברת השמל (סעי' 48 וסעי' 55 לכתב הבר"ע בהתאמה).
11. כב' הש' (עמיתה) דותן אפילו גמגמה (לשון דהש' נ/3, עמ' 13 ש' 19) במבוכה כשהתייחסה לחוות הדעת של המומחה ברמן בעת הכתבת פסה"ד לקלדנית בדיון כי **אפילו לא ידעה** אם הגיש תצהיר או חוות דעת, ונאלצתי לתקן אותה בעת הכתבת פסה"ד, ואף לחתום לה שהגיש אפילו שתי חוות דעת ולא אחת (נ/3 עמ' 15 ש' 21-13), והמעורים בפרטי ההליך יבחינו מיד שפסה"ד ריק מכל תוכן ממשי שכן כל כולו לא רלוונטי כלל ואו לא עונה כלל לטענות ולנימוקי הערעור אלא רק שכתוב והעתקת מפס"ד קמא, **כולל הטעויות**.
12. פסה"ד מתעלם לחלוטין מהטענות בכתב הערעור כי לא ידעה אותם כלל, ובלא שום דיון בטענות הצדדים, ואפילו לא מציג אותן, לפיכך, **הדבר שקול לערעור חוזר בגלגול שני**, ואפילו אמרתי לש' (עמיתה) דותן בדיון **"גברתי חוזרת על הטעות של השופט תמיר"** (נ/3 עמ' 7 ש' 39), שכן כפי שידעה זה רק מה כתוב בפס"ד קמא, וחזרה על אותן טעויות. **כל אלו צריכים לבוא לידי ביטוי בכתב הבר"ע, ודרשו מקום רב.**
13. לפיכך, ובנוסף, כל אלו דורשים את הנוספות בכתב הערעור, לרבות עתירתי לפסלות כב' הש' דותן, כשרק הטענות והנימוקים לכך דרשו 2 עמודים, וכן לנמק למה אין מעשה בית דין בעניין הפסלות לאור פסה"ד של הנשיאה בע"א 6580/20 **קירשנבאום נ' נציגות הבית בזל 43 ת"א ואח'**, וכן לציין ולנתח ולנמק ולהוכיח את **"חזקת מחדל הקריאה והבקיאות"**, ואלו דרשו עוד מספר נכבד של עמודים במצטבר.
14. אפילו את הבקשה לקבלת ראיות נוספות, לרבות הבקשה **הנוספת** לקבלת התצהיר ותוצאות המדידות (שהוגשה כי קבעה שהבקשה תידון בדיון), הש' (עמיתה) דותן לא קראה, ונתנה בפסה"ד קביעות שטחיות כשברור שלא בחנה כלל אם יש בהן להשפיע על התוצאה, **וברור שהן משפיעות**, כי אם למשל, יש שני נימוקים לדחיית טענה, ואני מפריך את שניהם, אזי דין הנימוקים להתבטל. לכן עניין תקן 1004 והפסיקה התומכת, ועניין קבלת המדידות הנוספות מבטלות את כל נימוקי דחיית ממצאיו של המומחה ברמן.
15. כתיבתם והוכחת כל אלו דורשים מקום רב בכתב הבר"ע, ובמיוחד כשנטענת כוונה, שכן ע"פ הלכות ביהמ"ש

- העליון, כשיש טענה לכוונה יש חובה לרדת לפרטים, ואלו לקחו מס' עמודים במצטבר.
16. מכל האמור לעיל עד כאן, הרי שע"פ מקרה SKS (שם בסעי' 8), עולה בעליל שענייני "חורג מהכלל והוא בעל ייחודיות המבדילה אותו ממנו" וכי הוכחתי ענייני "שונה באופן מהותי מהעניינים האחרים הבאים לפתחו של בית המשפט."
- התייחסות למבחנים שנקבעו במקרה עורב:**
17. במקרה עורב לעיל פורטו מספר מבחנים לטעמים מיוחדים שבהתקיימם תותר הגדלת מס' העמודים בכתב הבר"ע, אם כי לדעתי נפלה שגגה בפני ביהמ"ש הנכבד לגבי אחד מהם, ולכן אציין אותו ראשון:
18. **סוג ההליך - ערעור בזכות או ברשות:** במקרה עורב נטען, ללא נימוק, שבערעור ברשות ביהמ"ש נוטה פחות להתיר הגדלת היקף כתב הבר"ע, אך **בכל הכבוד**, ביהמ"ש הנכבד לא נתן דעתו לכך, שלערעור ברשות יש אופי דואלי, ו**בנוסף** לכלל נימוקי הערעור, הוא צריך לכלול גם את הנימוקים למתן רשות ערעור "בגלגול שלישי" (תקנה 149(1)), ובענייני, מדובר ב-2.5 עמ' **נוספים** של נימוקים שנטועים עמוק בנסיבותיהם המורכבות והמיוחדות של שני ההליכים הקודמים, ומהאמור לעיל, הן מהותיות והכרחיות.
19. מבחן נוסף במקרה עורב הוא מקרה מיוחד "המעורר מורכבות יוצאת דופן בן העובדתי והמשפטי": **מורכבות הפן העובדתי:**
20. מדובר בשופטת עמיתה, שמתחלת, בכלל לא קיימה הליך ערעורי ולא עשתה כלל עבודת שיפוט מינימלית, בכוונה ובידיעה, ועלי להוכיח ולטעון בכך ע"י פירוט בסיס עובדתי, **לרבות את פסלותה**, כשטענת הפסלות כוללת ידיעה וכוונה, והדבר דרש מספר עמודים נכבד בכתב הבר"ע כשבמצב רגיל אין צורך בהם.
21. וע"פ דין, לצורך הוכחת כוונה יש לציין פרטים רבים, למשל "אכן, כאשר מדובר בטענות של תרמית או אי-חוקיות, צפוי שהעניין יהיה מורכב מבחינה עובדתית" (רע"א 06/10227 בובליל נ' אינדיג, סעי' 3), לעניין זה ראו גם ע"א 90/2275 לימה נ' רוזנברג, ע"א 03/468 חברת יואב קיין נ' עזבון המנוחה קושניר).
22. מורכבות הליך קמא והפגמים הקשים בו באים לידי ביטוי חלקי בסדר הדין שקבע השופט תמיר שחלקו מפורט בסעיף 93 לכתב הבר"ע, ולא צריכה להיות מחלוקת שכך לא צריך להתנהל הליך משפטי תקין, וכל אלו הושמטו לחלוטין מפס"ד קמא, וגם מה שכבר נכתב, נעשה בצורה חסרה מאוד ומעוותת.
23. התמונה העובדתית עוותה לחלוטין בפס"ד קמא, תוך השמטת עובדות ועניינים מהותיים ובסיסיים רבים וקביעת מצג עובדתי מעוות לחלוטין, לרבות הוצאת דברים מהקשרם כדי להציג מצג שווא עובדתי של דברי המומחה ברמן בחקירתו שיאפשר לדחות את מדידתו, והדבר מהווה הטיית משפט בזדון שדרשה פרק שלם "הוצאת בזדון של הדברים מהקשרם ע"י השופט קמא מיכאל תמיר" (סעי' 115-118).
24. בנוסף, השופט תמיר כתב עובדות הפוכות לאמת ביודעין ובמכוון, למשל, שהגשתו לכאורה 80 בקשות בהליך קמא כשהשופט תמיר **ידע שזה לא נכון** (7/27-7/27), וזהו אחר מנימוקי הערעור העיקריים ממנו התעלמה **לחלוטין** השי' (עמיתה) דותן כמו גם מעתירתי לפסילת השופט תמיר, ואפילו לא ציינה זאת בפסה"ד, וכן עיוותים עובדתיים קשים נוספים בהליך קמא ובפס"ד קמא שהושמטו **לחלוטין** מפסה"ד בערעור, **שבכלל לא כולל בסיס עובדתי**.
25. לפיכך, לאור התנהלות שופטי שתי הערכאות דלמטה נאלצתי לכתוב את הבסיס העובדתי להבהרת הקשר טענותיי ונימוקיי, במקום להפנות למקומות אחרים שהיה לוקח אותו מקום, והעניין דרש לכשעצמו עמוד שלם, וגם זה לאחר צמצומים קשים שפוגעים מאוד בהבנת התמונה הכללית, אך הכרחיים וחיוניים.
26. כל אלו לא אמורים להיות בהליך רגיל, ולכן ענייני מהווה הליך ייחודי המבדיל אותו מהותית מהעניינים האחרים הבאים לפתחו של בית משפט זה, שכן מדובר בשופטים שפעלו סדרתית תוך שיקול דעת

- סובייקטיבי פסול (בג"צ 571/89 מוסקוביץ נ' מועצת השמאים, עמ' 246).
27. לשאלת השופטת נאלצתי לציין את הסיבה להגשת תצהיר בהיקף גדול, תשובתי בדיון זכתה להתעלמות מוחלטת, ורק הסבר זה דרש כחצי עמוד לערך (סעי' 56 לכתב הבר"ע).
- מורכבות הפן המשפטי:**
28. בנוסף לפסלות שני המותבים בערכאות דלמטה, הרי ששניהם התעלמו ו/או לא הבינו שעילת התביעה היא רעש "חזק" ולא רעש "בלתי סביר" (סעי' 2 לחוק למניעת מפגעים), ולא הבינו את ההבדלים בין התקנות למדידת רעש בלתי סביר לבין תקן 1004 ושיטת המדידה וקביעת המטרד לפיה, שעליו התבססה תביעתי, ולכן נצמדו לתקנות רעש בלתי סביר, ומדובר בעניינים הכוללים נקודות עדינות ומורכבות שיש לבחון בעיון רב, ולכן נאלצתי לכלול פרק שלם שמסביר את ה"דין והפרקטיקה למדידת רעש מעלית ותקן 1004 חלק 3, **בידוד אקוסטי בבנייני מגורים: רעש ממעליות**" (סעי' 40-49 לבר"ע), כי השופט תמיר התעלם מתקן 1004 שהובא בהרחבה בשתי חוות הדעת של המומחה ברמן ובחקירתו, והתעלם ממנו, ולאור סדר הדין שקבע (סעי' 93 לכתב הבר"ע) גם מנע ממני להסביר, והשי' (עמיתתה) דותן לא ידעה כלל במה מדובר ועל קיומו בכלל של תקן 1004 כפי שעולה מהקלטת הדיון, ופרק זה גזל מקום רב וחשוב.
29. גם טענתי שפסיקתו של השופט תמיר לפי רעש "בלתי סביר" במקום רעש "חזק" איננה טעות שיפוט אלא מעשה מכון כדי לדחות את התביעה דרשה את מקומה, ותמיכה וחיזוק לכך הם הוצאת דברי המומחה מהקשרם (ראו בהמשך) וכן סדר הדין שקבע שתוכן לגרום לדחיית התביעה, לרבות הסתירה הלוגית הפנימית הקשה בסעי' 31 להחלטה מיום 13.12.15 (מ/27-10/נ עמ' 7 ש' 9-8) לפיה **בעדות בע"פ אדע להתמקד בסוגיות הרלוונטיות לתביעה**, שכן סתירת החזקה היא שלא אוכל להתמקד בדיון בסוגיות הרלוונטיות ולכן התביעה תידחה, **כמו שאכן קרה. כל אלה דרשו התייחסות ומקום שלא נדרש ברגיל.**
30. פירוט סדר הדין עצמו שחובה לפרטו להבנת ניהול הערעור והקשרם לקח כמעט עמוד (סעי' 93), ובכמה מקרים בהם קבע שופט עם סדר דין כזה הגיעו לפתח של ביהמ"ש העליון עד היום: **אני מעריך שאפס.**
31. גם דחיית הבקשה לקבלת הראיות הנוספות שהופכות את פס"ד קמא במלואו או בחלקו דרשה מקום, וכך גם ההתייחסות לעניין מכתבו של רון יוסף שמהווה מצג שווא ומראית עין של ביסוס עובדתי ומשפטי של פסקי הדין בשתי הערכאות דלמטה דרשו מקום רב בשל התייחסות מפורטת להנמקת האבסורד בהתנהלות השי' (עמיתתה) שרה דותן, ואני עדיין טוען שפעלה תחת הנחיה.
32. **מורכבות הליך קמ"א:** הליך קמא אופיין במובהק בפגיעות ופגמים קשים מאוד בזכויותי הדיוניות והמהותיות, ומאות טעויות ועיוותים, ולמעשה אין כמעט שורה ו/או פסקה ללא טעות (ראו כתב הערעור המקורי), שאילצו אותי להגיש בקשות רבות להגנתן (מ/27-10/נ), הבקשות פורסמו בניגוד מוחלט לדין, ונאלצתי לערער על פסה"ד ועל 22 החלטות ביניים (ראו כתב ערעור מקורי - מ/4, גם אלו מעידים על מורכבותו הדיונית והמשפטית של הליך קמא מבחינת הפגיעות בזכויותי והפגמים בו לרעתי.
33. **אורך פסה"ד של בימ"ש קמא:** פס"ד קמא בן 28 עמ' של עיוותים עובדתיים ומשפטיים קשים תוך השמטה מכוונת של כל העובדות וטענותיי שכתבתן לא הייתה מאפשרת את דחיית התביעה בלא פגיעה קשה במראית פני הצדק ומעוררת אי אמון מוחלט בשופט תמיר. למשל, שתצהיר העדות הראשית שלי נפסל וראיותיי הוצאו מהתיק 12 (!) ימי עבודה בלבד לפני דיון ההוכחות ותוך הטלת מטלות שגולו את שארית הזמן כמו הגשה חוזרת של כל הראיות כתיק מוצגים מבלי להסביר את מהותו הדיונית וכששני באי כוח הצדדים היו חלוקים בדעתם לגביו והשופט סירב להבהיר לבקשתי, **ותוך ביטול החלטה קודמת על הגשת סיכומים בכתב לבקשתי המנומקת, וקביעת סיכומים בע"פ כשהשופט יודע שאין לי סיכומים**, והוצאת

דברים מהקשרם והתייחסות לטענות לא רלוונטיות, והתייחסות לכל אלו והשלכותיהם דרשו מקום רב ומפוזר בכתב הבר"ע.

34. היקף כתבי הטענות בהליך קמא, היקפן ומורכבותן של הסוגיות ושל המסכת העובדתית הרלוונטית,

מהיקפן, טיבן ומידת מורכבותן של הטענות שבדעתו המערער להציג בפני ערכאת הערעור: כפי שניתן להיווכח מכתבי הטענות (ג/27-מ/1, מ/2, מ/3, מ/4) ומהרחבות החזית בהליך, היה עלי להוכיח את כל העילות והסעדים שבתביעה, לרבות אחריותו האישית של כל אחד מ-9 הנתבעים לחוד, ואת היותם מעולים במשותף, ואת הקנוניה ביניהם כנגדי, התנכלות מכוונת, התעמרות, ניסיונות מרמה, חוסר אכפתיות ואדישות מכוונים, סתירת טענת ההתיישנות, רשלנות, הפרת חובה חקוקה, זדון, נזק ממוני ולא ממוני, הקטנת נזק, כלל הדבר מדבר בעד עצמו, הגשת מסמכים מזויפים לערכאות שיפוטיות, תחום טכני מורכב שדורש חו"ד רבות, ביחוד כשע"פ פסיקת ביהמ"ש העליון, הפיצוי בגין נזק לא ממוני עולה במקרה של כוונה וזדון. אך מאחר ומהותית לא היה כלל הליך ערעור, הרי שעלי לחזור על עניינים אלו, לפחות בחלקם בכתב הבר"ע והדבר דרש במצטבר מקום רב בכתב הבר"ע.

35. בת.א. 58594-03-14 קירשנבאום נ' נציגות הבית בזל 43 ת"א ואח', השופטת סיגל רסלר זכאי הגדילה לי את הסיכומים מ-5 ל-12 עמ"כ ידעה שנתנה החלטה לא סבירה וכי זה לא יספיק אפילו לחצי מהטענות.

36. קיצורו של כתב הבר"ע תפגע בזכותי לגישה לערכאות, ורק פתרון צודק מלא ולא ע"פ דוקטרינת הצדק ה"מידתי" ימנע את תופעות "האדם הרע של הולמס" שרווח בנציגות הבניין מאז שהמפקחת על המקרקעין (2006) עצמה עיניה מקבלת ראיה שהוכיחה הגשת פרוטוקול אסיפת דיירים מזויף שהוגש לה כראיה, ונתנה למשיבים רוח גבית עד היום, כמוכח בתצהירי העדות שלי שנפסל (נספח 1 לבקשה לקבלת ראיות נוספות).

37. פתרון סכסוך ע"פ א דוקטרינת הצדק ה"מסתית" פוגע בציבור כולו כי הרוח הגבית שמקבלת הנציגות וחבירה בכל פעם גורם להימשכות ההליכים ועצמת עניינים מהתנהלות שני המותבים דלמטה, פוגעת בחוסנה ובביטחונה של החברה, לרבות ע"פ "תיאוריית החלונות השבורים".

38. ע"פ רע"א 478/88 עו"ד דוד בקר ואח' נ' רונית שטרן ואח', פ"ד מב(3), 679, בית המשפט מתייחס לטענות הנראות לו ענייניות ורלבנטיות, אולם בעל הדין לא יכול לדעת מראש מה יחשב בעיני ביהמ"ש ענייני ורלוונטי ומה לא. ולראיה אחד מעמודי התווך של פסה"ד בערעור הנ"ל עניין מכתבו של המהנדס רון יוסף, שהוא הדבר הכי לא רלוונטי בערעור, וחוסר כל ערך לעניין המרכזי שהיה מדידת הרעש, והבאתי אותו בכלל לצורך הוכחת ניסיונות להקטנת נזק והודאת בעל דין על הרעש ומקורו (סעי' 147-151 לבר"ע) ותוך התעלמות מנימוקי הערעור גם בעניין זה, שכן כלל לא קראה ולא ידעה אותם. דוגמה נוספת לאי היא שהשופט תמיר פסל את תצהיר העדות הראשית שלי בין השאר בנימוק שאיחורתי ב-13 יום בהגשתי, אבל (א) הצדדים שכנגד כלל לא העלו טענה זאת ו"חלילה לו, לשופט להיהפך לפרקליטיהם של הצדדים לעשות מלאכתו של אחד מהם" (ע"א 207/51 "אגד" נ' ברנדס, 1099) (ב) שני ב"כ המשיבים בכלל הסכימו להארכת המועד.

39. לפיכך, ולאור אי הוודאות לפיה שופטים בערעור פוסקים גם לפי נימוקים שכלל לא נטענו ע"י מי מהצדדים, והדבר קורה תדיר בענייניי (שאינני מביא מפאת מגבלת המקום גם בבקשה זאת), ומבלי שהייתה לי הזדמנות להגיב, ובסתירה לכללי הצדק הטבעי שבבסיסים של התקנות החדשות (תקנה 2), אזי סתירתי מראש נימוקים שעשויים לעלות לדחיית הערעור, למשל, סתירה מראש את טענת שימוש בתקנה 148(ב) שיכולה לעלות ע"י השופטים, והדבר דרש במצטבר כ-2 עמודים בכתב הבר"ע (סעי' 51-60 לכתב הבר"ע).

40. מפאת מגבלת המקום גם בבקשות, מוגשת בקשה נפרדת להשיב לתגובת המשיבים ככל שתתבקש.

41. מכל האמור לעיל, מבוקש לקבל את הבקשה. מצורף תצהיר. אילן קירשנבאום, המבקש-מערער.

ה'תשס"ו / 15.11.16

תצהיר

אני אילן קירשנבאום, ת"ז 059027714, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר את האמת וכי אחיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת כדלקמן:

1. אני עושה תצהיר זה בתמיכה לבקשתי להגדלת היקף עמודי הבר"ע על פסה"ד בערעור ע"א(ת"א) 48661-03-19 קירשנבאום נ' נציגות הבית בזל 43 ת"א ואח' שהוגשה לביהמ"ש העליון.
2. הנני מצהיר כי כל האמור בבקשתי הנ"ל נכון ואמת, ככל שהדברים קשורים לידיעתי האישית.
3. זהו שמי, זו חתימתי, ותוכן תצהירי אמת.

אילן קירשנבאום
חתימת המצהיר

הנני רוחלבה עזרי מ.ר. 69124 עו"ד, מאשרת כי ביום 20/10/2014 הופיע בפני מר אילן קירשנבאום שזיהיתיו על פי ת"ז מס' 059027714 ולאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר נכונות הצהרתו וחתם עליה בפני.

עו"ד, רוחלבה עזרי מ.ר. 69124

The Israel Judicial Authority